

GHASCHUN-GOBIS SANDDYNER

På ett avstånd av 1,100 meter söder om läger n:r 123 finnes en brunn, som av vägvisaren kallades Lo-t'o-ching eller "Kamelbrunnen".

På morgonen den 13 november gick Kung dit och stötte på en av medlemmarna i rövarbandet. Denne berättade att två av deras åsnor rymt, varför han och ännu ett par män voro ute och sökte dem. De hade hört bilsurr på kvällen och därför i nattmörkret smugit sig fram till vårt läger. Han trodde att vi under tio dagsresor mot väster ej skulle finna vatten.

Brunnen var snarare en källa med fem sipprande ögon av lindrigt salthaltigt men i nödfall drickbart vatten. Smältvattnet från isblock vid källan blir alldeles sött. Lo-t'o-ching skulle för oss bli en viktig replipunkt. Redan nu sjönk nattemperaturen till $-12,1^{\circ}$.

Strålande klar luft, gnistrande sol, tyst som i graven! Vi förlora oss snart bland kullar. På den högsta ha tre rövare klättrat upp för att bespeja oss. Ständigt växlar landskapet utseende, än fara vi genom smala dälдер mellan avrundade kullar, än över små stäpper, där tuvor och tamarisker växa. De äldre buskarna äro döda och utgöra det yppersta bränsle, de yngre leva ännu. Framför oss synas två ryttare på